

HKP

ZPRAVODAJ HOSPODÁŘSKÉ KOMORY HL. M. PRAHY

Polytechnická hnízda v pohybu
Malíři slaví 670 let výstavou
Akademie HKP jede!

NOŽE MÍSTO TENISU

Rozhovor: Jan Škrle – hoteliér roku 2018

Pronájem konferenčních prostor

Zasedací místnosti Hospodářské komory hl. m. Prahy
Náměstí Franze Kafky 7, Praha 1

Exkluzivní konferenční prostory v nejužším centru Prahy

- prostory k pronájmu se nachází v sídle Hospodářské komory hl. m. Prahy
- jedná se o reprezentativní historickou budovu v těsné blízkosti Staroměstského náměstí, 100 m od stanice metra Staroměstská
- velká zasedací místnost je umístěna v prvním patře, malá ve třetím patře
- velká zasedací místnost nabízí variabilní uspořádání sezení
- místnosti disponují potřebným technickým vybavením
- po předchozí dohodě zajistíme také cateringové služby

kontaktní osoba
Alexandr Fikart
tel.: 224 818 197
mail: fikart@hkp.cz

ceny od 1.920 Kč / 6 hodin (bez DPH)

velká zasedací místnost

maximální kapacita 50 osob
uspořádání:
divadlo, školní, U
promítací technika, flipchart

malá zasedací místnost

maximální kapacita 15 osob
uspořádání:
stůl, neformální sezení
projekce na LCD, flipchart

www.hkp.cz

Editorial

Milí čtenáři,
jsem velice rád, že vás mohu přivítat na stránkách našeho zpravodaje v krásném adventním období. Jisté bilancování cítím už v titulním rozhovoru. Představujeme v něm muže, který v minulých dnech převzal prestižní ocenění hoteliér roku 2018. Velmi mě zaujalo, že Jan Škrle, oceněný ředitel hotelu, respektuje řemeslo a volá po podpoře odborného školství. Dokonce si cení kroků HKP, které v této oblasti děláme.

Důkazem toho, že v propagaci a podpoře řemesel nadále pokračujeme, jsou články, které se věnují dalším aktivitám projektu iKAP. Doporučuji i zajímavý článek Nevyhořeli jste náhodou? Jsou v něm cenné informace i jistý alarm pro každého z nás.

Nedávno jsem navštívil moc pěknou výstavu Cechu malířů v Galerii Jindřišská věž. Jsem rád, že si můžete přečíst informaci nejen o této sympatické oslavě výročí malířského cechu, ale i krátký rozhovor s kastelánkou Lucií Dolfí, která s realizací výstavy našim malířům moc pomohla.

Přeji vám všem krásné vánoční svátky a rok 2019 plný stejně inspirativních zážitků!

*Roman Pommer,
předseda představenstva HKP*

Nože místo tenisu

Schola Pragensis

Malíři slaví 670 let výstavou

Praha opět ožívá

HKP – ustavena byla v červnu 1994. Podporuje nejen na území hlavního města Prahy, ale i v celé ČR malé a střední podnikatele, hájí jejich zájmy a zajišťuje jim veškeré formy pomoci. Spolupracuje úzce s orgány státní správy a samosprávy, především s Magistrátem hlavního města Prahy, s Hospodářskou komorou ČR, okresními a krajskými Hospodářskými komorami a partnerskými subjekty v zahraničí. **HKP – předseda představenstva:** Roman Pommer; **místopředsedové:** Ing. Pavel Finger, MBA; JUDr. Petr Michal; František Blažek; **členové představenstva:** Ing. Filip Dvořák, Ing. Petr Knapp, Josef Šindelář, Richard Vojta, Ing. Josef Piták, Gabriel Lukáč, Ing. Pavel Hadinec; **Úřad HKP – ředitel:** Zdeněk Kovář

KONTAKT:
Hospodářská komora hl. m. Prahy
nám. Franze Kafky 7, Praha 1
tel.: (+420) 224 818 197-8
e-mail: hkp@hkp.cz, www.hkp.cz

JAN ŠKRLE

NOŽE MÍSTO TENISU

V hotelu mě nic nepřekvapí

Jaký je pocit převzít takovou prestižní cenu?

Je to pocit úžasný, ale pro mě zároveň velmi zavazující. Uvědomuji si, že získat tuto cenu v konkurenci vynikajících manažerů hotelů z celé naší země je mimořádná věc. Pro mě konkrétně znamená nejen velké ocenění práce mé a především týmu, s nímž svou práci sdílím. V okamžiku předání cen jsem viděl naplněné divadlo, jehož publikum tvořilo v ten

Pět let už působí jako ředitel hotelu Chvalská tvrz v Horních Počernicích. Před pár dny byl Jan Škrle zvolen hoteliérem roku 2018. Cenu uděluje Asociace hotelů a restaurací České republiky a v obrovské konkurenci má pro ocenění nesmírný význam. V jejich profesní kariéře jde o významný milník.

večer 400 skvělých hoteliérů. Přiznám se, že se mi téměř zatajil dech.

Co všechno kritéria pro podobné ocenění obnášejí?

Kritéria jsou v tomto případě velmi náročná. Odborná komise vše pečlivě sleduje. Cílí především na to, jaký je daný hoteliér manažer, zda má za sebou odpovídající profesní posun a růst. Posuzující se soustředí nejen na kvalitu práce v hotelu, úroveň jeho služeb, ale ve velké míře i na zázemí, jaké hostům nabízí. Stranou jejich zájmu nezůstává například ani kvalita kuchyně nebo služby hotelové restaurace.

Kolik let práce vás přivedlo k takové ceně?

V hotelu jsem prakticky celý svůj profesní život. Teprve tady v hotelu Chvalská tvrz v Horních Počernicích jsem ale dostal mimořádnou šanci. Působil jsem tu jako šéfkuchař a nakonec se stal ředitelem hotelu. Jeho majitel pan Stára měl prostě odvahu a svou důvěru mi dal. S oblibou proto říkám, že jsem se „z vařečky stal ředitelem“. Zní to úsměvně, ale v praxi je to pro vás nesmírná výhoda. Celý hotel totiž dobře znám. Zákulisí provozu, zázemí, organizaci služeb, vše jsem si mohl osahat už v nižších pozicích. Znam systém práce, zákulisí objednávek, dovedu si představit i nejnáročnější přání hostů. Je pravda, že už jen málo věcí mě v hotelu dokáže překvapit. Z toho všeho vyplývá jistě profesní sebevědomí. Kombinace všech těchto okolností

Jan Škrle

působí už pět let jako ředitel hotelu Chvalská tvrz. Má cennou zahraniční zkušenost a podle hodnotitelů Asociace hotelů a restaurací ČR i cenný vhled do oboru. 23. listopadu 2018 převzal prestižní titul Hoteliér roku.

je nepochybně pro člověka v každé profesi nesmírnou výhodou.

Je třeba zlepšit systém odborného školství

V jaké situaci jsou obecně pražské hotely?

Aktuálně všichni řešíme jeden zásadní problém. Je jím nedostatek personálu. Ve všech odvětvích, tedy i u nás, je nedostatek personálu alarmující. Zejména ve službách jde o citelný problém.

„Za peníze od mámy jsem si místo tenisu zaplatil sadu nožů.“

Dá se takový problém vůbec vyřešit?

Problém je to neřešitelný. Konkrétně pro mě to v praxi znamená jednu věc. Ráno jsem ředitelem hotelu, ale odpoledne už musím často zaskočit do kuchyně. Problém je podle mého i v systému našeho odborného školství. Nikdo nechce pracovat ve službách. Není o ně zájem. 100 dětí absolvuje hotelovou školu, ale do praxe z nich jde minimum. Jsem proto rád, že AHR i HKP podporují řemeslo a myslí na praxi a budoucnost. Stejně problémy řeší ředitelé hotelů v celé ČR. Můžete vstoupit do jakéhokoli hotelu a všude čtete: přijmeme kuchaře, číšníky, pokojské... Některé hotely dokonce řeší, zda vůbec na zimní sezónu otevřou. Nejde ale jen o potíží v naší zemi. Víím, že stejný problém řeší třeba i majitelé hotelů a penzionů v Rakousku. Je to škoda a opravdu si myslím, že systém našeho odborného školství v tomto směru poněkud pokulhává.

Komunikujete jako hotely s odbornými školami?

Samozřejmě, že ano. Nabízíme možnosti praxí a stáží, ale poptávka po studentech je tak obrovská, že nestačí. V mé generaci to bylo jinak. Kdo se pro naše řemeslo rozhodl,

obvykle v branži zůstal. Dnešní situace je velmi atypická. Zkuste si jen naše možnosti představit. Jsou tu výborné podniky, ale chybí nám mladší generace, která by jejich úroveň posunula dál. Není komu předat zkušenosti. Necítíte tlak mladých v zádech, nevnímáte nastupující konkurenci. Domnívám se, že je to velká škoda.

Jak jste se k řemeslu dostal vy sám?

Rád jsem vařil už jako malý kluk. Bavilo mě to, zajímal jsem se o ten obor. Vzpomínám si, že jednou mi máma dala peníze na trénink tenisu a já si za ně raději koupil sadu nožů. Měl jsem štěstí, že jsem se ve své době učil pro Interhotely. Prakticky i za totality jsme měli možnost dostat se tady k zajímavým surovinám. Učil jsem se v Intercontinetalu, později v hotelu Panorama. Poté se otevřel hotel Atrium, kde jsem působil po vojně. A nakonec jsem odjel sbírat profesní zkušenosti do Kanady.

Co vám přinesla kanadská zkušenost?

Všechno. Pracujete tam v úplně jiných obrátcích. Získáte sebevědomí a rychlost. Pokud se ohlédnou dozadu, Kanada pro mě byla ohromná zkušenost.

Čím se může pochlubit kanadská kuchyně?

Pokud vám mám odpovědět upřímně, tak samozřejmě sama o sobě kanadská kuchyně příliš inspirativní není. Působil jsem ale v restauraci nedaleko od Ottavy. V naší restauraci se hodně střídaly nejrůznější vlivy a kuchyně, takže zkušenost to pro mě byla neobyčejně cenná.

Lidé hledají centrum a až potom cenu

Pojďme ale k vašemu současnému působišti v hotelu Chvalská tvrz. Je pro hotel obtížné umístění na okraji Prahy?

Je velmi obtížné. Nenajdete nás dokonce ani na konečné metra. Lidé k nám musí popojet ještě kousek autobusem. V momentě, kdy jsem dostal nabídku na post ředitele hotelu, byla to první věc, na jakou jsem myslel. Obsazenost a vytíženost hotelu. Jak ji zajistit? Jak oslovit zákazníky a přivést je k nám do míst na periferii hlavního města? Sám sebe jsem se ptal, zda to zvládnou.

Jak se to nakonec podařilo?

Museli jsme na tom hodně zapracovat. Nastavili jsme si zrcadlo, co vlastně

chceme a co ne. Přehodnotili jsme například standard několika pokojů. Rozklíčovali jsme si také klientelu a tomu přizpůsobili naše další kroky. Zapracovali jsme na zlepšení cofeebreaků, koupili jsme dataprojektory, přípravu jeme tematické brunche, během nichž rodičům zajistíme i zázemí v jednom z našich sálů pro jejich děti. Je toho hodně. Uvědomuji si, že jediné taková dokonalá analýza vás může posunout dál. Samozřejmě o sobě to ale nestačí. Potřebujete mít k podobným krokům i volnou ruku a zázemí ze strany majitele. Ne každý je totiž nakloněný změnám.

Mají hotely v centru velkou výhodu?

Lidé obvykle hledají centrum a teprve potom cenu. Bohužel to v našem oboru tak funguje. Musíme proto stále nabízet více, než je standard. Musíme zaujmout a umět naše zákazníky oslovit.

V hotelu Chvalská tvrz je nastavený celoroční provoz. Cítíte mimosezónní odliv návštěvníků?

Je pravda, že pokud na horách není sníh, lidé si na Prahu vzpomenu i v zimě. Musíte proto stále myslet na propagaci a prezentaci našich služeb. Velmi nám v tomto směru pomohly PPC kampaně a on-line systém rezervací.

Co konkrétně vám on-line systém přinesl?

Okamžitý nárůst rezervací. S tím spojený i posun v naší práci a rostoucí zájem o hotelové služby.

Před časem jste v hotelové kuchyni zavedli systém tematických brunchů. Je o ně zájem?

Zpočátku jsme naše brunche dělali každý týden a to bylo velice těžké. Postupně jsme ale začali realizovat tematické brunche a ty úspěch mají. Zveme naše hosty například na zvěřinové, jarní, thajské, husokachní, francouzské a další brunche. Získaly už si popularitu mezi návštěvníky. Baví je a mohu říci, že nás také.

Jste aktivní v nejrůznějších projektech. Mají pro prezentaci hotelu velký význam?

Určitě mají. Jsme aktivní například v projektu Noc hotelů. Je to sympatická

akce známá po celé zemi. Svým způsobem je to poděkování lidem z okolí – za symbolickou cenu získají ubytování v hotelu se snídaní. CzechTourism nabízí ještě zpestří například vstupy na věž Staroměstské radnice a další atraktivní místa. Cílem této aktivity je, že lidé skutečně poznají chod hotelu. Uvidí, jakou dřinu naše práce obnáší. Dozvědí se, jak moc provázaná jsou řemesla, která s provozem hotelu souvisí. Závisí na tom, zda přijede pekař, dorazí popeláři, musíte mít ale například mimo jiné v pořádku spousty revizí. Není proto neobvyklé, že v rámci Noci hotelů se zákazníci dostanou třeba i do kotelny. I ta s provozem hotelu významně souvisí!

Jste součástí i nějakých ekologických projektů?

Například projektu Hodina Země. Zhasne se a šetříme planetu, zapálíme všude svíčky. Jednou se nám to stalo, když jsme si v hotelu zrovna měli svatbu. Zeptali jsme se, jestli se neurazí, když zhasneme a vysvětlili jsme jim důvod. Byli naopak nadšení a jednoznačně nás podpořili. Svatba navíc dostala ještě romantičtější nádech. Podporujeme ale také azylový dům v Horních Počernicích a matky v nouzi.

„Jen málo věcí mě v hotelu dokáže překvapit.“

Jakým způsobem?

Finančně, ale třeba i tak, že jim každoročně vaříme gulášovou polévku na akci Počernická svatýlka. Prodají ji tady ve svém stánku a peníze využijí na svůj další rozvoj.

V oboru hotelnictví působí i vaše žena Bára. Mluvíte spolu doma o práci?

Snažíme se o ní doma mluvit minimálně, ale často nám to nedá. Mnohdy řešíme různé problémy, které mají všechny hotely společné.

Co vás v nejbližší době očekává?

Momentálně jsme nafotili sérii

Chvalská tvrz

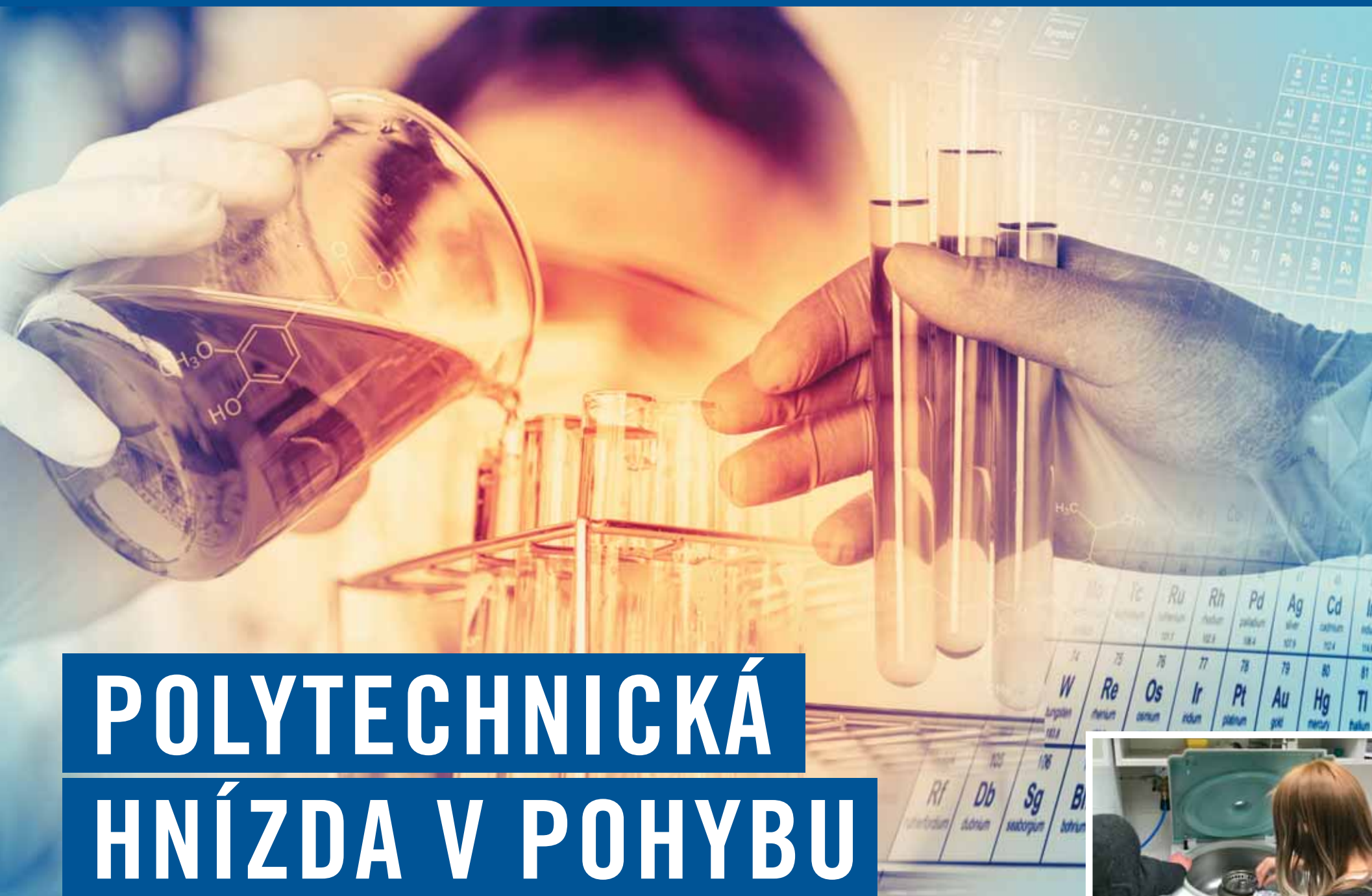
Malebný historický areál Chvalské tvrze se nachází na východě Prahy v Horních Počernicích. Kromě zámku návštěvníci najdou i kostel sv. Ludmily, které jsou zapsány v Ústředním seznamu památek.

nových fotografií hotelu pro propagaci. U nás se stále něco děje, nikdy nic nemůžete předvídat. Každopádně se snažíme zázemí pro hosty stále zútulňovat a atraktivňovat. Připravili jsme třeba pobytové balíčky spojené se vstupem do ZOO, které měly velký úspěch. Na zimu zase připravujeme pobytový balíček spolu se společností Saunia. Stále se snažíme přicházet s něčím novým.

Jakým způsobem při své náročné práci relaxujete?

Určitě aktivně – kolo, lyže, florbal. Rád ochutnám i dobré víno. Pokud jedu se svou paní v Čechách nebo i do zahraničí, čerpám tady inspiraci. Nemůžete si nikdy myslet, že všechno děláte dobře. To je začátek konce. Je dobré se v oboru stále inspirovat a hlavně – musíte mít odvahu stále zkoušet nové cesty.

-hkp-
Foto: Vít Zatloukal a archiv

POLYTECHNICKÁ HNÍZDA V POHYBU

Projekt iKAP, za jehož realizací stojí Hospodářská komora hl. m. Prahy a magistrát, se úspěšně rozjíždí. Už tři výborně vybavená polytechnická hnízda ve středních odborných školách nabízejí zázemí a zkušenosti žákům škol základních.

IKAP PRAHA

Ing. David Janata

Ing. David Janata je manažerem projektu za HKP. Zeptali jsme se ho tedy, jak si projekt iKAP aktuálně vede?

Mohu vás ujistit, že zatím skutečně výborně! S počátkem školního roku se postupně přesouváme od přípravných aktivit do přímé práce s naší cílovou skupinou. Rozjela se první tři Polytechnická hnízda. Jsou to dokonale vybavené dílny pro žáky a učitele ZŠ, umístěné přímo v prostředí středních škol a DDM. Mají skvě-

lé technické vybavení a personální zajištění zkušenými mistry. Zatím se nám podařilo rozjet pilotní program ve třech z celkem plánovaných osmnácti „hnízd“. Zkuste si představit, že jen v měsíci říjnu využilo možností programu více než 800 žáků základních škol!

Jakou roli v projektu hrají tzv. TOP Kempy?

TOP Kempy jsou specifické výukové jednotky pro žáky středních škol. Probíhají přímo v prostředí firem

TOP Kemp v laboratoři České zemědělské univerzity byl zaměřen na obor Chemik-operátor (téma Ženšen).

nebo ve vědecko-výzkumných institucích. Žáci se tady setkávají s technologiemi, zařízeními a postupy, které nebývají v prostředí škol běžně dostupné. Akce jsou obvykle přístupné jen poměrně úzkému okruhu žáků, takže jejich dopad je ve výsledku mnohem vyšší.

Na co se žáci i studenti mohou těšit v roce 2019?

Během příštího roku se všechny aktivity projektu naplno rozjedou. Plánujeme zapojit do něho několik set pedagogů a více než 15 000 žáků pražských škol. Věřte mi, že budou mít na výběr! Očekává je široká paleta aktivit, které už v těchto dnech chystáme k realizaci. Do provozu bude postupně uvedeno všech 34 polytechnických hnízd. Vybavených dílen, určených pro výuku mechaniky (klasických dílen), ale i moderní robotiky a mechatroniky. V prosinci už spustí provoz i polytechnické interaktivní expozice pro žáky prvního stupně základních škol. Služby začne nabízet i tzv. Poly-TechBus, který svůj program nabízí nejen žákům prvního stupně základních škol, ale i nejmenším žákům škol mateřských.

Připravují se na tak zásadní projekt i učitelé?

Samozřejmě, že učitele budeme na práci s těmito technologiemi postupně připravovat. Chceme jim

pomáhat s jejich zavedením do běžné pedagogické praxe. I pedagogy tedy očekává velká změna. Do provozu se postupně spustí i centra interaktivní výuky. Znamená to celkem 44 multimediálních tříd, vybavených tou nejmodernější výukovou technikou. Účastníky projektu očekávají desítky workshopů a TOP Kempů, nebo soutěžní klání Sollertia - vše akce, které jsou určené žákům pražských škol a jejich učitelům.

Jaké nové úkoly váš tým očekávají?

Za realizací projektu stojí kvalitní tým zkušených odborníků, který nastavení tak náročné záležitosti zvládá.

Zásadní úkol bude koordinace všech navazujících aktivit, spojených zejména s instalací technického vybavení na pracovištích mnoha zapojených subjektů.

Samotný fakt, že projekt je financován z veřejných prostředků, s sebou samozřejmě přináší řadu důležitých administrativních úkolů. Navíc jsou dost náročné na preciznost. Aktuální úkol, který před námi leží, je snaha aktivovat co nejširší okruh škol a usilovat o jejich co možná největší zapojení do aktivit projektu. Zatím to ovšem vypadá tak, že ani nestihnáme poptávku uspokojit. Ze strany škol a zřejmě i rodičů je tak cítit určitá změna postoje k technickým a řemeslným profesím. Dnes se totiž stále více stávají minimálně rovnocennou alternativou k dalším směrům vzdělávání.

-hkp-
Foto: Shutterstock a archiv

SCHOLA PRAGENSIS

Letos proběhl už 23. ročník přehlídky a výstavy oborů vzdělání pražských středních a vyšších odborných škol Schola Pragensis. Mimo jiné se tu prezentoval i projekt iKAP.

V čerstvé roli radního pro oblast školství, sportu, vědy a podpory podnikání přišel akci Schola Pragensis zahájit Mgr. Vít Šimral. Zajímaly nás jeho vize školství v metropoli. Konkrétně samozřejmě v návaznosti na polytechnickou výchovu.

Vít Šimral: „V oblasti polytechnické výchovy se Praha v uplynulých letech ve většině ukazatelů posunula výrazně dopředu. V tomto trendu chceme i nadále pokračovat. V materiálním vybavení odborných škol jsme na velmi dobré úrovni nejen v měřítku ČR, ale i Evropy. Nesmíme ovšem zapomenout na investice do lidských zdrojů. Tady vnímám ještě značnou rezervu

- silná finanční podpora pedagogických i nepedagogických pracovníků ve školství bude v tomto volebním období klíčová pro další posun vzdělávání v Praze. Chceme proto do této rozpočtové kapitoly alokovat jen na příští rok 1 miliardu Kč z rozpočtu hlavního města.“

Přehlídku Schola Pragensis uvedl i předseda představenstva HKP Roman Pommer. Ocenil projekt iKAP a jeho přínos pro školství v metropoli.

„S Hospodářskou komorou hl. m. Prahy se nám podařilo nastartovat iKAP. Projekt, který podporuje polytechnické vzdělávání a řemeslnou zručnost v základních školách. Zázemí skvěle vybavených polytechnických hnízd je pro školáky nepochybně motivací a příslibem pro jejich profesní budoucnost. Jsem velice rád, že iKAP přináší nový motiv do škol. Nové technologie, zkušenosti a moderní způsob výuky v učebnách vybavených tak, že jsou to doslova třídy snů! Vidím v tom do budoucna výrazný posun.“

-hkp-
Foto: Vít Zatloukal

První polytechnická hnízda
v pražských odborných školách
a s nimi první zkušenosti. Zeptali
jsme se, jaké změny do školy
nový trend přináší?

CO NOVÉHO U VÁS?

**Přemysl Veselý, zástupce ředitele pro
PV, Střední odborné učiliště Ohrad-
ní, Praha 4:**

„Naše škola se do projektu polytechnic-
kých hnízd zapojila jako jedna z prvních.
Žáci 8. a 9. tříd ZŠ Praha 4 se u nás
seznámí s materiálem, náradím, vyrobí
si jednoduchý výrobek, který si mohou
odnést a pochlubit se jím rodičům.“

Nevzdělávají se pouze děti, ale i dopro-
vázející učitel. Získá u nás polytechnické
dovednosti, které může následně využít
při výuce předmětu praktické vyučování
ve vlastní škole. Podle našeho názoru
polytechnická hnízda reagují na nové
požadavky na trhu práce, stejně jako
na skutečnost, že na mnohých ZŠ byly
odborné dílny zrušeny. O polytechnic-
ká hnízda je velký zájem. Vnímáme, že
po dlouhé době je to smysluplná akce.“

**Jak se vaše škola připravuje
na rok 2019?**

„Řešíme hlavně přípravu na změnu
financování regionálního školství.“

Do budoucna sázíme na tříleté učební
obory, zakončené výučním listem. Je už
málo škol, které jsou schopny tyto obory
vyučovat. My jsme připraveni, máme
učitele odborných předmětů i učitele
odborného výcviku. U nás konkrétně
budeme rozšiřovat u učebních oborů
i formu zkráceného kombinovaného
studia. Naším cílem je připravit na vstup
do profese absolventy, kteří se na trhu
práce neztratí.“

**„O polytechnická hnízda je
velký zájem.“**

**Jana Lorencová, Akademie řemesel,
Zelený pruh, Praha 4:**

„Líhně zručnosti pořádáme už několik
let. Máme tedy s podobným typem
polytechnické výchovy zkušenost. Žáci

osmých a devátých tříd spolu se svými
pedagogy přicházejí k nám a získávají
v polytechnické výchově řemeslnou do-
vednost i jisté sebevědomí. Začali jsme
s aktivitami v rámci polytechnických
hnízd v říjnu. Děti přijdou, rozdělíme
je na skupiny po dvanácti a potom už
se věnují různým řemeslným aktivi-
tám. Jen v měsíci říjnu do naší školy
přišlo 501 dětí. Je to úctyhodné číslo.
Zatím se žáci věnovali výrobě košíků
z pedigu,

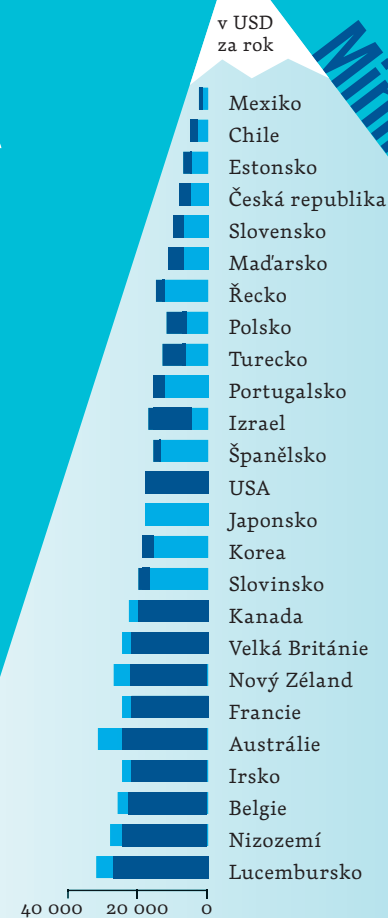
Vyráběli ale třeba i hřebeny nebo
v rámci truhlářiny stojánek na kořen-
ky. V měsíci listopadu už je očekávají
například lodičky ze dřeva nebo vánoč-
ní ozdoby z korálků.“

**Jak se vaše škola připravuje
na rok 2019?**

Také naším cílem je příprava kvalit-
ních odborníků pro praxi. Právě takové-
mu cíli odpovídá i příprava naší školy.

-hkp-
Foto: Shutterstock

MZDY VE SVĚTĚ

Rozdíl mezi
**MINIMÁLNÍ
MZDOU** a **MINI-
MÁLNÍ MZDOU
V PARITĚ KUPNÍ
SÍLY** je výrazný napří-
klad v Polsku a Turecku
na jedné straně a Austrálii
na straně druhé.

Nejvyšší průměrné hru-
bé mzdy lidé pobírají
v Austrálii, Dánsku,
Lucembursku, Nor-
sku a Švýcarsku.

Průměrná mzda ve světě

K zemím s nejnižší průměrnou hrubou mzdou se řadí
Indonésie, Indie, Rusko, Mexiko a Brazílie

Barevně je znázorněn rozdíl mezi
PRŮMĚRNOU MZDOU a **PRŮMĚR-
NOU MZDOU V PARITĚ KUPNÍ SÍLY**
(tj. při zohlednění místních cen zboží
a služeb).

Nejvyšší mzdové rozdíly jsou v Tu-
recku, kde polovina lidí bere méně
než 55,2% průměrné mzdy. Naopak
největší rovnostáři jsou Skandináv-
ci. Například ve Švédsku dosahuje
medián 89,6%.

Modrá linie označuje vyšší mzdy
o 10% nejlépe placených zaměst-
nanců, zatímco bílá 10% nejhůře
placených.

Zdroj: OECD

NEVYHOŘELI JSTE NÁHODOU?

Rozhovor s Mgr. Evou Urbanovou, která se už více než 20 let věnuje psychodiagnostice ve firemní praxi a zároveň je autorkou unikátního systému online psychotestů Worktest.

Mgr. Eva Urbanová

V našem rozhovoru jsme se věnovali především syndromu vyhoření, který velmi často postihuje manažery na všech úrovních. Významně snižuje kvalitu života, mnohdy vede k nadměrnému požívání alkoholu, cigaret i jiných návykových látek. Rozhodně se nejedná o banalitu, nad kterou byste měli mávnout rukou bez povšimnutí. Mgr. Eva Urbanová vás seznámí s tím, jak jej včas rozpoznat, kdo jím může trpět i jak jej napravit.

Jak se vlastně stane, že člověk „vyhoří“?

Často je burn-out syndrom důsledkem dlouhodobého působení stresu.

Týká se nejvíce těch profesí, kde se pracuje s lidmi. Nejčastěji jí trpí ti, kdo mají přílišné počáteční nadšení do práce nebo nezvládají organizaci času. Dále také lidé, kteří jsou perfekcionista, workoholici, mají málo přátel nebo nedokáží odmítnat přidělované úkoly.

Existují signály, které nás upozorní, že se řítíme do problémů?

Jednoznačně ano! Tak jako každý syndrom, tak i syndrom vyhoření má své projevy, a to jak po stránce psychologické, tak fyzické.

Nejčastější projevy v emoční oblasti jsou sklíčenost, popudlivost, nízká empatie, pocit bezmoci. V rámci postojů se jedná o nechuť, cynismus, zapomínání a nesoustředěnost. V rámci mezilidských vztahů jde o sníženou ochotu pracovat s lidmi, soukromé konflikty, stažení se aj.

Nejčastější fyzické projevy jsou poruchy spánku, nechutenství, náchylnost k onemocněním, srdeční potíže, zažívací obtíže, unavenost, vyčerpání, svalové napětí, vysoký tlak atd.

Proč většinou žádným takovým projevům nedokážeme naslouchat?

Problém je právě ona dlouhodobost. Náprava vyžaduje změnit životní styl (někdy dokonce změnit zaměstnání nebo i profesí) a přehodnotit své priority. To není nikdy jednoduché.

Bohužel, ale dokud se nejedná o „dostatečně“ palčivý problém, nejsme ochotní své návyky měnit. Říkáme si, že do teď to přece šlo...

Dalším důvodem je neochota přiznat si, že už to prostě nezvládáme a je na nás toho moc.

Rovněž můžeme pocítovat různé závazky (např. vůči rodině).

Postihuje syndrom vyhoření častěji ženy nebo muže?

Nejčastěji syndromem vyhoření trpí ženy, kterým se nedaří skloubit roli matky a kariéry. To, že ženy trpí tímto syndromem statisticky častěji neznamená, že by se mužům vyhýbal – postihuje obě pohlaví!

Může vyhořet i mladý a velmi ambiciózní začátečník?

Nejenže může, ale dokonce je to ten nejčastější typ, který vyhoří!

Jde o to, že přijdou do nové práce plní optimismu a nadšení. Pak se vše zpomalí, přijdou překážky, a i nadšení upadá. Právě zde přichází kritická část. Společně s tím bývají nováčci velmi

ochotní a na svůj vlastní úkor se snaží až přehnaně pomáhat ostatním.

Lidem v předdůchodovém věku se už něco podobného vyhýbá?

Není tomu tak. Syndrom vyhoření může postihnout prakticky kohokoliv nezávisle na věku, pohlaví, inteligenci či zaměstnání. Právě úbytek sil související s přibývajícím věkem může tento syndrom vyvolat.

Spíše než věk hraje roli osobnost a přístup ke svým cílům. Na pozoru by se měli mít zejména ti, kteří jdou do všeho naplno.

Nemůže se naopak stát, že ambiciózní šéf vyhoří v momentě, kdy z důvodu věku musí zvolnit?

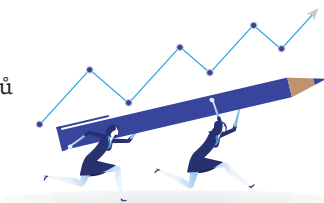
Pokud je někdo perfekcionista, který potřebuje všechny co nejvíce kontrolovat, nebo ještě lépe všechnu práci vykonat sám, nutnost zvolnit bude působit značně negativně. Nejednou nebude dostatek sil ani času na všechnu práci. Bude nutno vybírat. Pocit nedostatku času, stres, přesčasy a nedostatek spánku pak mohou roztočit spirálu, která povede ke stále většímu vyčerpání a tím ještě nižšímu výkonu. To pravděpodobně vyústí právě syndromem vyhoření.

Jakým způsobem vyhoření zabránit? Pomoci vám mohou:

- Informovanost – abyste věděli, čemu čelíte
- Zdravé vztahy s přáteli
- Správná organizace práce a času
- Změna práce či pracoviště, profese
- Schopnost udržet si work-life balance – tedy oddělit práci a volný čas

- Naučit se říkat „NE“ včas a bez výčitek
- Zrevidování vlastního žebříčku hodnot, plánů i cílů
- Dlouhá dovolená
- Sport a jiné aktivity - cílem je udělat si na ně čas
- Návštěva psychologa

Máte v rukávu nějaká data, která by prozradila, jak na tom jsme?

Ano, s daty pracujeme primárně a jsou pro nás měřítkem, o které se můžeme opřít. Ukážeme si jen několik čísel pro srovnání. Některá čísla jsou dost alarmující (červená čísla) a každoročně stoupají a nevyhýbají se ani populaci studentů a dorostu, který jsme pro názornost zařadili. Prezентujeme vzorek z každé populace n=500 respondentů, muži/ženy/dorost.

Údaje jsou uvedeny na 100 bodové stupnici, přičemž průměrná hodnota = 50.

Hodnotící kritéria – rizikové faktory	Muži	Ženy	studenti a dorost	Žádoucí/přijatelné hodnoty
Únava a únavový syndrom (mentální, emoční a fyzická únava)	63	61	59.7	45
Prokrastinace	41	42,5	52	40
Distres (škodlivý stres)	49	52	54	40
Fluktuace	52	56	–	40
Bagatelizování a zastírání nedostatků	59	57	56	40
Konfliktnost	58	57	57	43
Hodnotící kritéria – Psychické aspekty				
Energie mentální (rozumová)	63	62	61	70
Energie psychická (emoční)	56,6	56,5	48	70
Energie Fyzická (vitalita)	57,5	58,5	58	70
Práce pod stresem (v zátěži)	58	61	62	68
Well-being – spokojenost	62	58	53	72
Hodnotící kritéria – Výkonové aspekty				
Koncentrace pozornosti	57	56	55	70
Selský rozum	55	56	55	72
Pracovní elán (produktivita)	60	60	59	72

Sami vidíte, že hodnoty u všech kategorií nejsou v souladu s žádoucími/přijatelnými hodnotami a tento trend dlouhodobě roste nežádoucím směrem. Nebezpečí se jeví u mladé populace, která by měla být stálejší. Následkem je vysoká míra konzumace nejrůznějších stimulantů či antidepresiv. V projevu populace je znatelná míra konfliktní-

ho chování, což je přímým důsledkem únavy, stejně tak jako škodlivý stres.

Doporučte nám nějaké ze svých akcí nebo aktivit, které nám pomohou dostat se zpět do psychické kondice?

Víte, můžete dělat cokoliv, ale důležité je sledovat a vnímat signály těla. Lidé

svému chování nevěnují pozornost, konfliktní chování berou jako samozřejmost. A přitom signály vyhořelosti se dají jednoduše vypořizovat i tím, že se najednou častěji hádáte, reagujete na určité věci podrážděně, které vás před časem nerozhodili. Velmi časté jsou hádky ráno a večer a pokud zjistíte, že je partner či kolega v zaměstnání vyvolává, tak vezte, že máte před sebou problém, minimálně to, že na to reagujete, a to je pro burn-out člověka signál načerpat energii. Já se dlouhodobě zabývám otázkou únavy a vyhořelosti, a proto poskytnu i nějaká data, která jsou v některých ohledech dost alarmující.

Pracovat s energetickým potenciálem je stejně důležité, jako vzdělávání v jakékoli jiné oblasti. My jste se před lety zaměřili jednak na oblast měření Energetického potenciálu ve vztahu k mnoha kritériím se zaměřením i na oblast spokojenosti a také pak na oblast prevence, teda programu Vitality management.

Každý zaměstnavatel i zaměstnanec by měl mít informaci o tom, jak je na tom s únavou a vyhořelostí. Dá se tím pak předejít mnoha problémům, budou vědět, kdy zvolnit a kdy naopak mohou více zabrat, aniž by to výkon a cíle firmy ohrozilo. Mnoho firem ví, jak je drahé ztratit klíčového člověka z týmu a jak je velmi drahé ho nahradit novým, vychovat a udržet. Je čas na práci s Energetickým potenciálem – je čas na Energy management. Doba si to jednoznačně žádá.

-hkp-
Foto: archiv
a Shutterstock

ZDRAVÍ NENÍ NA DOŽIVOTÍ

Lenka Kohoutová a Zdena Štěpánková. Dvě dámy, které stojí v čele Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP). Nedávno zahájil fond spolupráci s Hospodářskou komorou hl. města Prahy. Nepochybně je to pro obě strany výrazný posun.

Mohly byste, dámy, NFOZP stručně představit a říci nám, jaké jsou vaše hlavní priority?

Lenka Kohoutová, předsedkyně správní rady: Nadační fond pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (také NFOZP) vznikl před 11 lety s cílem pomáhat lidem

se zdravotním hendikepem na trhu práce. Stejně jako informovat běžnou společnost o tom, že každý jsme jiný a je dobré mít možnost si vzájemně pomáhat. Vždy jsem se řídila heslem: „Zítřka podobnou pomoc mohu hledat sama!“ Nikdo nemáme zdraví přidělené na doživotí.

Zdena Štěpánková, ředitelka fondu: Pro mě je hlavní prioritou seznamovat odbornou i širokou veřejnost s tématem zaměstnávání zdravotně

postižených a pomoci jim najít adekvátní práci, kterou mohou vykonávat. Hlavně za ni ale musí obdržet i odpovídající finanční odměnu.

NFOZP je autorem mnoha různých projektů. Seznámíte nás, prosím, krátce s některými z nich, které vznikly pod vaší záštitou?

Lenka Kohoutová, předsedkyně správní rady: Prvním velkým projektem byla ochranná známka „Práce postižených“. Ta certifikuje chráněné dílny, působící ve firmě s více jak 50 % lidí se zdravotním postižením. Jde o systém, který je udělován firmám spolupracujícím

Zdena Štěpánková
vlevo uprostředLenka Kohoutová
vpravo

Motto:

Dokud nebude samozřejmostí zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, dokud tyto osoby nebudou mít dostatek informací o možnosti mít práci, není aktivita Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením zbytečná.

s lidmi se zdravotním postižením. Jejich výrobky nebo služby jsou potom konkurenceschopné na běžném trhu. Má to být sdílení – nepomáhejte nám dary, ale odbytem, protože naše práce má význam. Projekt stále funguje a ochranná známka je součástí programu Česká kvalita.

Dalším velkým projektem jsou Srdce-rcváči. Je určený lidem, kteří potřebují pomoci k pracovnímu místu a jsou na počátku hledání. Také v rámci tohoto projektu představujeme úspěšné lidi, kteří se se zdravotním postižením potýkají. Finanční prostředky získáváme prostřednictvím specifického programu – každý si za dar a finanční podporu může vybrat dárek. V příštím roce v tom-

to programu chceme více zviditelnit právě výrobce z chráněného pracovního prostředí.

Zdena Štěpánková, ředitelka fondu: Nedílnou součástí je i poradenství firmám či lidem se zdravotním postižením a jejich vzdělávání. A to především v otázkách jak zaměstnat člověka s postižením nebo jak jeho zaměstnání řešit.

Nedávno jste podepsali s HKP memorandum o spolupráci. Jak konkrétně si vzájemnou spolupráci představujete?

Lenka Kohoutová, předsedkyně správní rady: Jednak bychom chtěli být partnery jednotlivým členům HKP, pokud potřebují vědět, jak vyřešit

zaměstnávání OZP. Rádi pomůžeme takové zaměstnance hledat nebo třeba poradit, jak v tomto ohledu ušetřit. Budeme rádi, pokud se nám podaří participovat na jednotlivých projektech. Každý rok připravujeme vyhodnocení „Zaměstnanec OZP roku“. Očekáváme, že v Hospodářské komoře hl. města Prahy najdeme důstojného partnera, který nám podobné akce pomůže zaštitit a zviditelnit. Vidím ale i mnoho dalších možností, jak si pomoci. S podobnými subjekty je správné spolupracovat. HKP bereme jako spoluhráče v mnoha aktivitách, které

„Očekáváme, že v HKP najdeme důstojného partnera.“

povedou k zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Jaké všechny to mohou být, nám ukáže až čas. Možná se jednou zeptáme i my, jak si naši vzájemnou spolupráci představují i kolegové z HKP.

Je ze strany zaměstnavatelů zájem o zaměstnávání lidí se zdravotním postižením?

Lenka Kohoutová, předsedkyně správní rady: Za jedenáct let působení v této oblasti musím říci, že se situace výrazně posunula. Osoby se zdravotním postižením dnes vědí, že pracovat mohou a nikdo jim za to invalidní důchod nevezme. Zaměstnavatelé dnes vědí, že mohou mít kolegu se zdravotním postižením. Pouze minimum z nich se nad tím dnes už pozastaví. Co vidím stále jako problém, jsou architektonické bariéry a občasné bariéry v našich hlavách. Dnes je už běžné, že člověk se zdravotním postižením je vzdělaný. Známe lékaře, právníky, státní úředníky. Na druhou stranu je zde stále více lidí i v pomocných pracovních pozicích, což dříve běžné nebylo. Sama jsem v posledních čtyřech letech dostala na trh práce více jak 20 osob s mentálním postižením. Jsou to dobří pomocní pracovníci na parkovištích, v pekárně, prádelně nebo při různých kompletačních pracích. Důležité je, aby člověk se zdravotním postižením nepracoval,

jen protože jsme se rozhodli konat dobro, ale protože jeho práce má jasnou přidanou hodnotu a na svoji mzdu si skutečně vydělá.

Jaká je současná situace na trhu práce lidí se zdravotním postižením? Kopíruje momentální vývoj „běžného“ trhu práce?

Zdena Štěpánková, ředitelka fondu: V současné době je to stejné jako na běžném trhu práce. Je více nabídek pracovních pozic než samotných zaměstnanců. Stále je problém v malých obcích a menších městech, kde absolventi speciálních škol nenacházejí pracovní uplatnění. Mají většinou problém s informovaností a s dojížděním. Potřebovali bychom v tomto lepší osvětu už u vzdělávacích institucí. Je důležité získat lepší zázemí i ve speciálních školách.

Plánujete v brzké době nějaké nové projekty či akce nad rámec těch stávajících?

Zdena Štěpánková, ředitelka fondu: Plánů máme opravdu hodně. Asi tím nejdůležitějším je více propojit spolupráci NFOZP se státní sférou. Chceme nabídnout naše dlouholeté zkušenosti v této oblasti a vytvořit projekt, který celoplošně zajistí možnost začleňování hendikepovaných do pracovního procesu. Vytváříme propracovaný systém, který by měl pomoci nejen lidem se zdravotním postižením, ale i těm, kteří se do této situace dostanou nemocí nebo úrazem. Jak už bylo řečeno, začínáme více propagovat značku „Práce postižených“, kde chceme firmám a dílnám pohybujícím se na chráněném pracovním trhu pomoci se získáním certifikátu. Připravili jsme sérii příběhů z prostředí lidí, kteří se potýkají s hendikepem, a přesto žijí plnohodnotným životem. Začátkem toku 2019 je postupně začneme ve spolupráci s některými médii zveřejňovat a budeme se snažit vyvolat i veřejnou diskusi. Náš katalog dárek rozšiřujeme o neuvěřitelné výrobky, které vyrábějí lidé v chráněných dílnách a jsou vizitkou toho, že tyto dílny jsou porovnatelné s klasickými firmami. Reálných plánů do roku 2019 a ještě dále máme opravdu hodně.

Text: Edita Schejbalová
Foto: Shutterstock a archiv

Počet lidí se zdravotním postižením roste:

Zvýšení počtu zdravotně postižených osob v České republice, přibývajících počet vrozených postižení, zvýšení počtu vzdělaných lidí s hendikepem. To je výsledek srovnání údajů z vycházejících z registrů praktických lékařů a ústavů sociální péče a upozornil tak ve srovnání s rokem 2007, kdy se konalo první šetření, na zajímavé trendy.

Počet lidí, kteří mají vrozené nebo získané zdravotní postižení, překročil hranici jednoho milionu, celkem činí 1 077 673 lidí a tvoří 10,2 % z celkové české populace. V roce 2007 bylo zaznamenáno 9,8 % obyvatel se zdravotním postižením. Za zdravotně postiženého pak považují statistici člověka, který má tělesné, smyslové či duševní obtíže a kvůli nim i omezení déle než rok.

Jaké příčiny má nejčastěji hendikep Čechů? Převážně většinu z nich komplikuje život nemoc, na druhém místě je stárání a s ním spojené komplikace. Hned na dalším místě jsou vrozené vady, až za nimi se umístily úrazy.

Stoupl i počet vrozených vad, v roce 2007 se jednalo o necelých jedenáct procent, v současnosti má 14 % postižených vrozený hendikep. Například v roce 2011 se podle Ústavu zdravotnických informací a statistik v ČR narodilo 4794 dětí s vrozenou vadou, což představuje 441 narozených s vrozenou vadou na 10 tisíc živě narozených. Častěji se vrozené vady vyskytují u chlapců než dívek a u dětí matek ve vyšších věkových skupinách.

Do výsledků se tak podle odborníků promítá stárnutí společnosti. Vliv může mít i to, že lidé mívají potomky později, což se může odrazit ve zdravotním stavu dětí. Nejčastěji postižení zapříčiní nemoc, loni byla důvodem hendikepu u zhruba 800 tisíc osob. Průměrně člověk se získaným postižením žije 12,4 roku.

Téměř 70 % lidí s hendikepem nepracuje a pobírá invalidní důchod. Zaměstnání má jen 9 % osob, 8,6 % jsou pracující důchodci. 2,3 % lidí s hendikepem studuje. Ovšem celkově lze říct, že stupeň dosaženého vzdělání stoupá, mezi hendikepovanými přibývá hlavně středoškoláků, o necelé dvě procenta přibýlo i vysokoškoláků.

Údaje jsou z roku 2014.

MALÍŘI SLAVÍ 670 LET VÝSTAVOU

Prvotní doklady existence cechu malířského řemesla jsou v roce 1348. Osmičky jsou magické, což malíře motivovalo k zajímavým a inspirativním oslavám 670 let jejich výročí. Jednou z nich byla výstavní expozice v galerii Jindřišská věž.

Už v dobách panování Karla IV. se u nás ustanovil cech malířů. Výstava v Jindřišské věži se tak zaměřila na malířské řemeslo od středověku po současnost. Část výstavy proto byla věnována historii cechu, druhá část minulému století a závěrečná novodobému působení patnácti let Cechu malířů, lakýrníků a tapetářů ČR. Představitelé cechu – výkonného ředitele Pavla Žatečka a jeho kolegyni Hanku Bukáčkovou jsme proto oslovili s následujícími dotazy.

S jakou představou se váš akční cech pustil do výstavy?

Pavel Žatečka: Už delší dobu se v našem cechu zabýváme myšlenkou vytvořit zajímavou expozici o historii malířství pro nějaké muzeum. Náš cech má prvopočátky v roce 1348. Letošní výročí v éře osmiček proto přímo vybízelo, abychom se o něco podobného pokusili. Dnes vidím, jak je úžasné, že jsme se do takové aktivity odvážili pustit. Organizátor Jan Zeman ml. měl jasnou vizi.

Naše řemeslo chtěl prezentovat i jinou formou než pouze ukázkami svých prací. Pozitivní pro nás bylo především to, že se zapojilo značné množství členů z našeho Cechu – CMLT ČR. Kromě nich se s nesmírným nadšením zapojili i výrobci a prodejci barev tím, že zapůjčili staré exponáty.

Co vám za práci bylo největší odměnou?

Ing. Hana Bukáčková: Největší odměnou nám bylo určitě to, že návštěv-

níci výstavu průběžně chválí. Obrovský zájem byl i o tiskovou konferenci. Příjemným překvapením se pro nás všechny stala i pomoc při realizaci výstavy, které se nám dostalo od kastelánky Galerie Jindřišská věž paní Lucie Dolfi.

Výstava je určitě nová zkušenost - co připravujete pro své členy a příznivce do roku 2019?

Pavel Žatečka: „Naším cílem je výstavu

Galerie Jindřišská věž

Lucie Dolfi je kastelánkou Galerie Jindřišská věž. Cechu malířů při přípravě výstavy velmi pomohla. Rovnou jsme se jí proto zeptali:

Jak se vlastně Cech malířů dostane až do galerie?

S vedením Cechu malířů se osobně známé již několik let. Malíř Jan Zeman maluje interiér Jindřišské věže už dvanáctým rokem. Výstavu jsem připravovala společně s ním. Spolupracovali jsme od nápadu až po korektury. Jeho nápad na realizaci výstavy mě naprosto nadchnul. Víte, je neobyčejně zajímavé uchopit už samotnou historii cechu a zvolna ji zasazovat do souvislostí. Najednou si uvědomíte kouzlo toho řemesla, jeho schopnost obstát v čase. Myslí si, že výstava se velmi povedla a návštěvníky galerie oslovila.

Na jaké nové aktivity a projekty se mohou návštěvníci Jindřišské věže aktuálně těšit?

V čase předvánočním si vás velice ráda dovoluji pozvat k nám do Galerie Jindřišská věž na výstavu ručně vyřezávaných Třeštských betlémů. Pro velký úspěch letos pořádáme její už 11. ročník. Výstava potrvá do 2.2.2019, takže je určitě dost času k tomu, abyste měli možnost udělat si na její návštěvu čas.

Zázemí Jindřišské věže má nepochybně svůj půvab, co takové místo pro jeho kastelánku znamená?

Je to pro mě neobyčejně krásná práce. Dělán v galerii prakticky všechno, od zařizování kulturních akcí, přes realizaci výstav a reklamu, až po údržbu a běžný chod věže. V neposlední řadě se věnuji i spolupráci s charitativními projekty. Mám díky tomu možnost spolupracovat a setkávat se s velmi zajímavými lidmi a jsem za svou práci kastelánky velice vděčná. Věž je ve své podstatě mé další „dítě“.

přestěhovat do stálé expozice zámku ve Ctěnicích u Prahy, kde už je velká výstava řemeslných cechů instalovaná. Pro naše členy připravujeme rovněž odborná školení, včetně výjezdu na největší výstavu nádobových hmot a nářadí Farbe 2019 do Kolína nad Rýnem. Samozřejmostí je i příprava víkendové sportovní akce pro členy i jejich rodiny a vyvrcholením bude cechovní slavnost na svátek patrona všech malířů sv. Lukáše v Jindřichově Hradci. Budete mít ale i možnost vidět nás také na výstavě Památky - Muzea - Řemesla, která se koná na Výstavišti Holešovice 21. – 24. 2. 2019. Jak vidíte, máme i v roce 2019 pořádně napilno.

-hkp-
Foto: archiv

Více na www.cechmal.cz

Sv. Lukáš – patron Cechu malířů

Lukáš je křesťanským patronem lékařů a umělců (především malířů – malířský cech se označoval jako cech sv. Lukáše), dále také historiků, notářů, knihařů, méně často řezníků atd., ochránce před neštěstím a dobytka před morem. Je patronem měst Bologna a Padova. Mezi jeho atributy patří okřídlený býk, pero a kniha nebo svitek. Bývá zobrazován jako malíř obrazu Panny Marie.

inzerce

- Komplexní řešení odpadového hospodářství
- Zimní a letní údržba komunikací
- Dopravní značení
- Údržba zeleně
- Výroba tepelné a elektrické energie

NEPŘEKONATELNÝ SERVIS

ZAŽIJTE ŘEMESLO NA VLASTNÍ KŮŽI

WWW.CESTAZAREMESLEM.CZ

Skvělý rodinný zážitek, na který nezapomenete

Prožijte báječné chvíle se svou ratolestí a naučte se zábavnou formou základům vybraných řemesel. Co zkusit třeba instalatéra, čalouníka, aranžéra či floristu? Na výběr máte téměř 20 různých řemesel.

Zedník-obkladač

Montér suchých staveb

Tesař

Malíř a tapetář

Truhlář

Čalouník

Umělecký truhlář a řezbář

Umělecký kovář

Aranžér

Instalatér

WWW.CESTAZAREMESLEM.CZ

Projekt Cesta za řemeslem probíhá pod záštitou pražské radní pro školství a evropské fondy Ireny Ropkové. Spolufinancuje Servis HKP s.r.o.

DOMOV JE JISTOTA A BEZPEČÍ

Zdravotně sociální sekce HK hl. m. Prahy se v dnešním tématu věnuje životní situaci, ve které se ocitá většina české populace. Jedná se o péči o naše rodinné příslušníky seniory, kteří potřebují domácí zdravotní a sociální péči.

Mgr. Olga Mutlová

V Diakonii ČCE pracuje od roku 2002 jako projektová manažerka a fundraiser. Od roku 2013 je členkou týmu Institutu důstojného stárnutí DČCE a od roku 2017 je jeho ředitelkou. Podílí se na hledání systémových řešení v oblastech a tématech, která jsou opomíjena: příprava na stárnutí společnosti - podpora laické péče, rozvoj nových konceptů péče, propojení sociálně zdravotního pomezí a problematika bydlení seniorů.

„Zůstávat i v nemoci doma je přání podle výzkumů víc než osmdesáti procent populace,“ říká v našem rozhovoru Olga Mutlová, ředitelka Institutu důstojného stárnutí Diakonie ČCE, který se dlouhodobě věnuje systémové podpoře neformálních pečujících. „Domov pro ně totiž představuje jistotu a bezpečí. Ale jen z malé části, asi ve 20 procentech případů, se to v současné době daří uskutečnit. Nicméně před 10 – 12ti lety bylo toto číslo ještě o hodně nižší.“

Jak je u nás v současné době časté, že by rodina pečovala o svého seniora plně nebo částečně doma? Můžete uvést konkrétní čísla pro představu?

Ona úplně přesná čísla ani nejsou známa. Je mnoho rodin, které nepobírají příspěvek na péči a pečují, respektive se starají o někoho blízkého. Také někdo pečuje krátkodobě, někdo dlouhodobě. Ale mělo by jít asi o 450 000 rodin.

Můžete přehledně říct, jak pomáhá pečujícím stát?

Pečující mohou dnes získat příspěvek na péči ve výši (dnes) od 880 Kč do 13 200 Kč měsíčně. Jsou čtyři stupně závislosti a od II. stupně závislosti platí stát pečujícím zdravotní pojištění a doba péče je započítána jako náhradní

Počet seniorů stále roste

V České republice se ukazuje vysoká naléhavost řešení výzvy stárnutí populace. Zvyšující se počet seniorů ve všech regionech ČR potřebuje již dnes nastavení dalších nástrojů péče a podpory. Jednou z cest řešení této výzvy je zajištění péče o seniory doma, v jejich přirozeném prostředí, kterou zajišťují blízcí rodinní příslušníci nebo místní komunita. Pro tuto péči je zcela nezbytné nastavovat komplexní a systémovou podporu těchto tzv. laických pečujících. Institut důstojného stárnutí Diakonie Českobratrské církve evangelické se proto svými aktivitami „Pečuj doma“ snaží na tuto situaci reagovat a poskytnout pečujícím potřebnou podporu, aby mohli svým blízkým zajistit důstojné stárnutí a kvalitní život doma.

doba pro účely důchodového zabezpečení. Já někdy slyším, že 13 200 Kč je částka vysoká. Ale pečující ve čtvrtém stupni musí být v pohotovosti 24 hodin denně, sedm dní v týdnu bez nároku na odpočinek či dovolenou, o nemocenské nemluvě. A kdyby se jejich psychicky i fyzicky velmi náročná práce přepočítala na „hodinovou odměnu“, pohybovala by se hluboko pod minimální mzdou. Stát dále nabízí dlouhodobé ošetrovné, to je tříměsíční a délka, jak se ukazuje, zřejmě nebude dostatečná. Navíc jeho čerpání je podmíněno řadou faktorů, takže ve výsledku se může týkat jen asi 10 procent pečujících. Jinak stát poskytuje rovněž příspěvek na mobilitu nebo na kompenzační pomůcky.

Je podpora státu dostatečná?

Pokud jde o celkovou podporu státu, záleží na tom, s kým ji srovnáváme. Pokud vezmeme vedlejší země, Slovensko je na tom zhruba stejně. V Rakousku nebo Německu jsou pečujícím přiznávány nároky v rámci nemocenské, mají nárok na lázně, počítá se jim podstatně větší částka na důchod. Jak jsem říkala, slyším, že příspěvek na péči ve čtvrtém stupni je vysoký, ale tak se

to jeví jen z vnějšku. On je to skutečně jen příspěvek na pořízení pomůcek, hygienických potřeb, léků či nákup sociálních služeb. Takže pečující se na mnohém ještě finančně spolupodílí, někdy i hradí celé, nečerpají-li příspěvek.

Pečující samozřejmě nemusí být na péči sám...

Nemusí, může využít i odlehčovacích služeb, které nabízí některé domovy pro seniory či přímo jako sociální službu někteří poskytovatelé sociálních služeb. O jeho blízkého se postarají profesionálně a může nabrat síly pro další péči. Existuje také forma sdílené péče, kdy si pečující zaplatí některé úkony od profesionálů. Pečování je natolik náročné, že model sdílené péče, kdy se příbuzný dělí o povinnosti s profesionální pečovatelkou, se jeví jako nejlepší. Tato kombinace rodinné péče se sociální službou je asi opravdu ideální řešení, ale je to také jedna z nejnákladnějších forem péče.

Co když přesto rodina péči nezvládne?

Není žádnou hanbou blízkého umístit do některého zařízení a navštěvo-

První kroky pečujících

První kroky začínajících pečujících povedou za ošetřujícím lékařem. Předepíše poskytování zdravotní domácí péče. Její maximální denní doba není stanovena, ale zpravidla jsou to tři hodiny. Každé tři měsíce je nutno péči znovu předepsat. Ze zdravotního pojištění je domácí zdravotní péče placena, některé úkony jsou ovšem hrazeny pacientem nebo na ně přispívá. Na 14 dnů může domácí péči předepsat i lékař, který propouští vašeho blízkého z nemocnice. **A druhý krok:** zažádejte ihned pro svého blízkého o příspěvek na péči. Vyřízení trvá několik měsíců, ale přiznává se ke dni podání žádosti. Podrobné informace na <http://portal.mpsv.cz/soc/ssl/prispěvek>.

Kde hledat další informace
www.pecujdoma.cz
www.dustojnestarnuti.cz

vat ho. Každý na to nemá podmínky, dovednosti a někde to i při nejlepší vůli z řady důvodů nejde.

Po jakých aktivitách je největší potřávka?

Pečující nejvíce oceňují právní servis, všechny formy poradenství, vzdělávání i psychologickou podporu, protože dobře chápou, že toto všechno je pro jejich pečování nesmírně důležité. Také oceňují, pokud jsou aktivity pro ně zdarma. Vědí, že například soustavné vzdělávání nebo služby právníka, který jejich situaci rozumí, by pro většinu z nich byly finančně nedostupné.

-hkp-
Foto: Shutterstock a archiv

Pomoc tam, kde je třeba

Diakonie ČCE je druhá největší nestátní organizace zabývající se sociálními službami a občanskou pomocí. Poskytuje 142 registrovaných sociálních a 7 zdravotních služeb, jejichž prostřednictvím pomáhá tisícům klientů v nepříznivých životních situacích - od rané péče, pomoci rodinám s dětmi s postižením, přes provoz nízkoprahových zařízení, azylové domy, občanské poradny, chráněné dílny a pracoviště apod. až po četná seniorská zařízení či hospic pro umírající.

V roce 2013 si DČCE zřídila Institut důstojného stárnutí jako metodicko-edukační centrum, jehož úkolem je hledání systémových řešení s oblastí přípravy na stárnutí. Jednou z oblastí jeho činnosti jsou i aktivity na podporu rodinných pečujících. Součástí bezplatného komplexu služeb pro pečující jsou vzdělávací kurzy, poradenství, podpůrné aktivity, publikace nebo linka pro pečující 800 915 915.

Mgr. Martin Stolín, Ph.D.

- předseda Zdravotní a sociální sekce HKP
- od roku 2012 rozhodce Rozhodčího soudu v Praze
- prezident Klubu personalistů ČR
- ředitel sekce pojišťoven a finančních služeb, Unie zaměstnavatelských svazů ČR
- ve své podnikatelské činnosti se věnuje řízení zdravotnického zařízení a agentuře práce se specializací na řešení legislativní souvislosti plnění povinného podílu zaměstnávání OZP
- je provozovatelem portálu www.praceozp.cz

PRAHA OPĚT OŽÍVÁ

Máme tu prosinec a v Praze opět zavládla vánoční atmosféra, ulice provoněly trdelníky a lidé vyráží do ulic. Kam se ale letos můžeme vydat? Mimo klasické výpravy k rozsvěcování vánočního stromčku na Staroměstském náměstí jsme pro vás přece jen vybrali pár zajímavých příležitostí. Ať už jste milovníkem umění, chcete si odpočinout, anebo jste nadšeným sportovcem a máte chuť se vybit, pojdte zjistit, kam máte vyrazit!

Pokud jste zastánci spíše poklidnějšího programu a odpoledne byste si rádi vychutnali trochu umění, bude pro vás velmi lákavá výstava Tisíc barev pohádky. Tuto výstavu uspořádalo Muzeum hlavního města Prahy u příležitosti Festivalu české a slovenské tvorby pro děti. Jde o expozici barevných ilustrací s vánoční tematikou od slovenského umělce Vladimíra krále, doplněnou navíc o speciální program pro veřejnost. Součástí výstavy jsou workshopy pod vedením přímo pana Vladimíra Krále a také divadelní představení s unikátními loutkami. Celá výstava je k dispozici od 7. listopadu 2018 až do 7. ledna 2019 v hlavní budově muzea.
www.muzeumprahy.cz

Letošní tradiční výstava v Betlémské kapli bude zaměřená na čas Vánoc jako na čas velkého obdarování. Děti při rozbalování dárků pod stromčkem očekávají hlavně něco, s čím si bude možné pohrát. Při slově „hrát“ se nám samozřejmě vybaví hračky, které k Vánocům neodmyslitelně patří.
www.vanocnivystava.cz

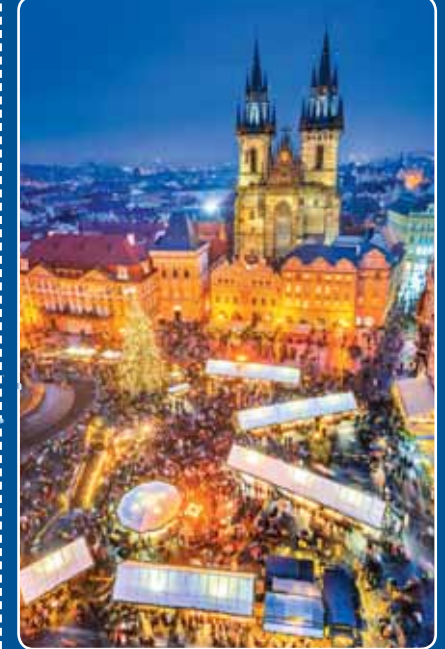
Pro sportovnější povahy je jako každoročně k dispozici mnoho veřejných bruslařských ploch. Ať už jste z Letňan, z Pankráče či z Holešovic, všude máte možnost si trochu odpočinout od předvánočního pečení a uklízení a jít si zasportovat na nějaké z pražských veřejných kluzišť. Více jak deset kluzišť rozmístěných po celé Praze je pro vás již připraveno, vstup je prakticky symbolický a brusle si můžete půjčit hned vedle. Tak vyndejte ze skříně palčáky a čepice a vyrazte se sklouznout.
www.praguest.com

Vánoční výstava ve skleníku Fata Morgana představí originální adventní a vánoční aranžmá z přírodních materiálů. Chybět nebude ani netradiční betlém. Zažijte Vánoce v tropech!
www.botanicka.cz

Pro milovníky zvířecího světa je samozřejmě připraven program v Pražské zoologické zahradě. Od rozsvěcení zoologického vánočního stromčku, přes mikulášské nadílky až po krmení našich divokých zvířecích sousedů z Tróji, to vše se na vás v Pražské ZOO chystá. Největší podívaná se na vás ovšem chystá přímo na Štědrý den, kdy se bude konat slavnostní rozbalování vámi donesených dárečků. Program však v ZOO pokračuje také 25. a 26. prosince, kdy se zde konají speciální tréninková vystoupení zvířat v rezervaci Bororo. A závěrem roku bude jako obvykle krmení zvířat zbylými vánočními stromky. Pokud tedy chcete udělat během Vánoc radost nejenom svým blízkým, ale i nějakému tomu slůněti z Tróji, přijďte během prosince do ZOO!
www.zoopraha.cz

Stejně jako každý rok od 1. prosince do 6. ledna, letos už dokonce po patnácté, jsou po celé Praze rozmístěny vánoční trhy. Ať už jste malý nebo velký, vánoční trhy mají rok od roku čím dál víc, co nabídnout. Pro ty nejmenší jsou přichystány dílničky, pro ty větší něco na zub a horký svačák. Chybět nebudou ani dětské sbory zpívající koledy nebo populární adventní vesnička. No tak hola hop, první prosinec už je za dveřmi.
www.kudyznudy.cz

Navštivte výstavu českých i zahraničních betlémů v gymnáziu Jana Keplera na pražském Pohořelci. Bude vystaveno více než 300 betlémů z různých materiálů – např. ze sádky, vosku, keramiky, dřeva a spousty dalších materiálů. Výstava betlémů je spojená s prodejem keramických betlémů Marie Dočekalové. Výstavu můžete spojit s krásnou procházkou na Pražský hrad a návštěvou Katedrály svatého Víta.
www.gjk.cz

AKADEMIE HKP JEDE!

Jedním z projektů, který Hospodářská komora hl. města Prahy úspěšně realizuje, je Akademie HKP. Sympatická aktivita, jejímž cílem je podpora znalostí a dovedností zaměstnanců členských firem.

Jiří Svoboda je manažerem projektů HKP a právě Akademie HKP III. mu před bilancováním spojeným s končícím rokem dělá velkou radost. „Cílem tohoto projektu, spolufinancovaného z prostředků Evropské unie, je především možnost zvýšit odbornou úroveň znalostí, dovedností a kompetencí zaměstnanců členských firem Hospodářské komory hl. m. Prahy,“ říká. „V HKP je to pro nás na prostou prioritou. Vzdělávání a rozvoj členských firem chápeme jako proces, který je stálý a je zapotřebí se mu vytrvale věnovat. Naše kurzy tak cílí na nejrůznější oblasti, které mohou odborné zázemí zaměstnanců firem pozvednout. Snažíme se, aby nabídka našich Akademií byla patřičně pestrá. Znamená to pro nás konkrétně přípravu mnoha kurzů z oblasti IT, manažerských a obchodních dovedností a technická školení dle požadavků firem. Výjimkou samozřejmě nejsou jazykové kurzy nebo třeba kurzy, které adeptům umožní získat řidičská oprávnění,“ doplňuje.

Doba projektu je 36 měsíců a školení mohou využít zaměstnanci, kteří mají ve firmě uzavřenou pracovní smlouvu, DPČ nebo jednatelskou smlouvu s uvedením místa výkonu práce mimo hlavní město Prahu. Jednou z firem, která patří v rámci Akademie k těm velmi aktivním, je síť autocenter AAA Auto, která je součástí skupiny Aures Holdings.

Vztah k zákazníkům je pro AAA Auto klíčový

Jan Ševčík působí v AAA Auto jako trenér prodejních a manažerských dovedností. Baví ho příprava tréninkových modulů, vedení workshopů i koučování za-

městnanců v rámci firmy. Těší ho, že aktuálně už vzdělání v rámci Akademie HKP III. získávají zaměstnanci z 22 poboček prodejen ojetých vozů AAA Auto.

Aktuální projekty HKP

Akademie HKP III
Poradna pro podnikatele
Cesta za řemeslem

Profesní rozvoj v AAA Auto

V rámci sítě autocenter AAA Auto působí samostatné oddělení vzdělávání a profesního rozvoje. Zajišťuje rozvoj, vzdělávání a školení zaměstnanců, ale také poskytuje programy pro absolventy škol Trainee Program.

Akademie HKP III. pro AAA Auto zajišťuje:

- rozvoj obchodníků v oblasti prodeje, výkupu a finančních služeb
- další profesní rozvoj manažerů prodeje a prodejních týmů
- tréninkové moduly zaměřené na komunikaci a manažerské dovednosti
- poradenství a konzultace

„Projekt je nastavený především na prohloubení měkkých dovedností a posílení vztahu k zákazníkovi,“ říká. „V zásadě se věnujeme dvěma základním směrům – jedním je rozvoj obchodních, druhým manažerských dovedností. Mohu říci, že aktuálně už se nám podařilo proškolit celé Čechy. Tréninky probíhají ve školících centrech v Teplicích v Kolíně a v Blatné. Zde se setkávají zaměstnanci z různých poboček a pod vedením zkušených lektorů rozvíjejí své znalosti a dovednosti. Je to pro nás nesmírně cenné, když

máme možnost takovým způsobem rozvoj našich zaměstnanců podpořit a jasnou míru spokojenosti vnímám i v rámci jejich zpětných vazeb.“

Šťěstí přeje připraveným

Firmy, k jakým AAA Auto patří, neponechávají v rámci konkurenceschopnosti na trhu nic náhodě. Sázejí proto na vzdělání svých zaměstnanců. Podporují jejich nadšení, kreativitu i ochotu sami na sobě stále pracovat. Vědí, že tento moderní a prozíravý postoj se jim v praxi vyplatí.

„Domnívám se, že rozvoj obchodních i manažerských dovedností je pro firmu skutečně zásadní,“ dodává Jan Ševčík. „I v rámci našich prodejů a vztahu k zákazníkům v sobě musíte dokázat probudit empatii, schopnost naslouchat a porozumět našim klientům. Právě takové vlastnosti často dokáží o úspěchu obchodu rozhod-

nout. Víte, je důležité si uvědomit, že i v naší branži se nároky stále zvyšují a naši klienti mají vyšší nároky na úroveň zákaznického servisu. Úspěch prodeje závisí i na tom, jak je zaměstnanec na kontakt s klientem připravený. Momentálně proto míříme s Akademií HKP III. i na Moravu. Zejména Brno a Ostrava se stanou školícími centry, kde se budou školit obchodní a manažerské dovednosti. Potřebujeme před zahá-

jením další fáze Akademie jen získat jisté vstupní informace. Dozvědět se o motivaci a potřebách našich zaměstnanců, zjistit, jaká jsou u nich v této oblasti slabá místa a na čem je třeba zapracovat. Cením si proto možnosti využít Akademie v rámci dalšího zkvalitnění péče o naše zaměstnance i zákazníky.“

-hkp-
Foto: Shutterstock a archiv

Vydání: 4/2018, číslo vyšlo 10. 12. 2018, příští číslo vyjde 20. 2. 2019. Pro HKP vydává: Creative Brand s.r.o., Pod pekárny 3, 190 00 Praha 9, Registrace MK ČR: E17859. ISSN 1803-6244, Novinová zaslilka pov. CP, a. s., OZ Praha 1, č. j. 6390/98 ze dne 14. 4. 1998. Uzávěrka příštího čísla: 8. 2. 2019. Vychází 5× ročně v nákladu 5 000 kusů. Veškeré dotazy, návrhy, náměty a připomínky uvítáme na e-mailové adrese: redakce@hkp.cz. Redakce, grafická úprava a DTP: Creative Brand s. r. o., Art director: Vojtěch Jasanský, Šéfredaktorka: Alena Štroblová, Redakční spolupráce: Dominika Hoffmannová, Ondřej Dlásk a Pavel Veselý.

**HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA HLAVNÍHO
MĚSTA PRAHY**

- ✎ vzdělávání podnikatelů i jejich zaměstnanců
- ✎ podpora podnikání
- ✎ ekonomické hodnocení firem - Rating MSP
- ✎ podpora cestovního ruchu - Praha technická
- ✎ podpora učňovského školství
- ✎ zahraniční vztahy
- ✎ fondy EU
- ✎ podpora exportu

HOSPODÁŘSTVÍ

KONKURENCESCHOPNOST

PODNIKÁNÍ

BABI A DĚDO, ZAŽIJTE ŘEMESLO S VNOUČATY!

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA
HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

WWW.CESTAZAREMESLEM.CZ

Skvělý rodinný zážitek, na který nezapomenete

Prožijte báječné chvíle se svými vnoučaty
a poznejte zábavnou formou základy vybraných řemesel.
Co zkusit třeba instalatéra, čalouníka, aranžéra
či floristu? Na výběr máte téměř dvacet různých řemesel.

Zedník
-obkladač

Montér suchých
staveb

Tesař

Malíř
a tapetář

Truhlář

Čalouník

Umělecký
truhlář a řezbář

Umělecký
kovář

Aranžér

Jezdec
a chovatel koní

WWW.cestazaremeslem.cz

Projekt Cesta za řemeslem probíhá pod záštitou radní hl. m. Prahy pro oblast školství
a evropské fondy Ireny Ropkové. Spolufinancuje Servis HKP s.r.o.